

Javában tombol a kiscicaszezon, csöppségek hullnak még az égből is, a felkészületlen gazdik nyakába. Ez magyarázhatja, hogy megszáporodtak a félreeső helyekre lerakott kartondobozok is, amelyekben a túléléspárti gazdik hagyják sorsukra a kis kölyköket, idő előtt elszakítva őket az anyjuktól.

Az ilyen kismacskák még szerencséseknek mondhatók, hiszen esélyt kapnak a túlélésre. **Egy-e gy gyerekcsapat eljátszik velük**

a tömbházak között, amíg megerősödnek annyira, hogy egyedül is boldoguljanak, s még az is megtörténhet, hogy anyu rájuk talál. De ha túl kicsik még az önálló evéshez, a nem megfelelő gondoskodás miatt egyáltalán nem garantált, hogy megérik a felnőttkort.

Kodolányi Enikőt, az EbRemény Állatvédő Egyesület vezetőjét kérdeztük a helyes kiscicagondozás mikéntjéről. Írásunk apropóját az adta, hogy az egyesületvezető meghívott „cicababákat” etetni, feltehetően a korábbi szomorú kiscicás [történetünk](#) utáni vigasztalásként.

Macskasereg egy lakásban

Az EbRemény csapata állatbarát önkéntesekből áll, akik befogadják, kezelik a bajba jutott állatokat, majd szerető otthont keresnek nekik. A kisállatok nagy részét **a gazdik teszik utcára**, és csapzottan, olykor betegen kerülnek az állatvédőkhöz.

Kezelésüket, etetésüket és a szükséges kellékeket az egyesület támogatások révén szerzi be, de nem ritka, hogy az önkéntesek saját költségén gondozzák a jobb sorsra érdemes négylábúakat.

Ha pedig nem sikerül ideiglenes befogadóra találni, hajlamosak saját lakásukban elszállásolni az apróságokat, amíg értük jön az Igazi. A helyek száma ezért erősen korlátozott, és a további állatok megmentése érdekében sürgős az örökbefogadás.

A pisiléshez is segítség kell

Az általunk meglátogatott három cicatestvér mindössze kéthetes. Egyikük, a fehér-sárga foltos kandúr, a két másik tarka feltehetően nőstény. Még csak segítséggel, fecskendőből készített cumisüvegből esznek, de abból igen mohón – érződik, hogy mihamarabb meg akarnak nőni.

Jelenleg Kodolányi Enikőnél laknak egy pihe-puha termotakaróval bélelt dobozban, de az egyesületvezető nappal a kutyakozmetikájába is magával viszi őket, hogy másfél-kétóránként megetthesse.

A három kicsin kívül még két nagyobb, körülbelül kéthónapos macsek van jelenleg nála, akik már készen állnak az örökbeadásra, mivel már tudnak önállóan enni. Ám mióta ott vannak a legkisebbek, **a nagyok is újra igénylik a cumisüveget** – meséli nevetve az állatvédő, utánozva a nagyobb fekete macskakölyköt is, amint a cumira vadászik.

A legújabb jövevények Keresztúrról kerültek hozzájuk a hét elején, egy kislány dobozban hozta őket. A városi gyerekek próbálták dajkálni őket, de így is nagyon legyengülten kerültek szakemberhez, **épp csak, hogy megéltek** – tudtuk meg. Már az állatvédőknél nyílt ki a szemük, és még segítségre van szükségük a vizeléshez is, azt ilyen korban még a cicamama segíti – derült ki.

Cipőmániás cicalányok

A csöppségek azonban fiatal korukhoz képest meglehetősen mozgékonyak. Vékony lábacskaikon reszketve ugyan, de már járnak, sőt, mihelyt levesszük a cicadoboz rácsát, azonnal elindulnak szanaszét a kutyakozmetika padlóján. Az éppen szépülő bichon a kozmetikusasztalon csak bámulja a tenyéryi jószágokat.

Amilyen kicsik, olyan erős a hangjuk. Nem lehet nem figyelni rájuk, ha épp éhesek vagy bizonytalanul érzik magukat a tenyerünkben – hangos sipákolással **hívják a mamát**. Helyette viszont ott vannak az állatbarátok: bátorítón az ölünkbe kapjuk az éppen síró kiscicát, amely nagy nehezen hajlandó elhinni, hogy nem bántani akarjuk, ekkor megnyugszik. Enikő az egyik kismacskát a kutyatápos zsákok közül téríti vissza, mielőtt a kicsike eltévedhetne a rengetegben.

A szakember szerint azt még nem lehet megállapítani, hogy mennyit látnak a külvilágból. Most még **mindegyikük szeme kék, így születnek**, de lehet, hogy később változik a színük – magyarázza Enikő. Mindenesetre a fényképezőgép lecsüngő nyakpántja erősen érdekli őket, és tetszenek nekik a cipőink is – talán a mamájuk is fekete-barna lehetett...

Tejesen elvarázsooltak

Két etetés-altató-játszós ciklust töltünk el a kicsikkel, ezalatt a kutyusok váltják egymást a kozmetikában. Sem a bokáig érő csivava, sem a félméteres vadászkutya nem támadóan közelíti meg a cicasarkot, inkább kíváncsiak a kicsikre – Enikő szerint még olyan picik, hogy **a kutyák fel sem ismerik bennük a macskát**

Közben faggatózunk a legfontosabb tudnivalókról: mit kell tenni, ha magára hagyott kiscicát találunk. Enikő szerint előfordul, hogy a gyerekek hordozzák el őket az anyamacska mellől, ami különösen veszélyes. Ha azonban magukra találjuk őket ilyen kis korban, ne tálból próbáljuk etetni, hanem fecskendőből. Enikő termoszban meleg tejet hozott nekik – az anyatej sem hűtős hőmérsékletű.

A nagy cicák **magukra is boldogulnak** – hívta fel a figyelmet az állatvédő. Gyakran hívják őt felnőtt macskákkal kapcsolatban is, de az emberek hajlamosak elfelejteni, hogy a cicák szeretnek szabadon kószálni. Volt már olyan eset az EbReménynél, hogy befogadtak egy felnőtt macskát, és kiderült, hogy volt gazdája.

Ha viszont sérült állatkát találnak, azt kezeltetni kell. És persze minden esetben fontos az ivartalanítás, amikor a cica eléri az ivarérett kort, vagyis miután először tüzel – hangsúlyozta Enikő. A kiscicák szobatisztaságával kapcsolatban pedig minden örökbefogadó megnyugodhat: **maguktól megtanulják, hová kell elvonulniuk**, ha ráteszik őket az alomra.

Komoly fizikai munka az etetés

Az etetés csínját-bínját ki is próbálhattam. Kicsit meg kell nyomni a fecskendőt – árulja el a szakmai titkot Enikő, majd hagy próbálkozni, de később is felügyeli a folyamatot, amikor az egyik lurkó félrenyel, és csuklani kezd. A harmadik kölyök etetésénél hangos a nyávogás. „Inkább cuppogni szoktak” – csóválja a fejét, látva, hogy a szőrmók inkább csak nyalogatja a cumisüveget.

